

ART EXHIBITION
LURE LOVE POWER

Rama IX Art Museum Foundation

ได้อ + โสเส + เอ็ง

หลง

รัก

อำนาจ

B-CAT-1-0121
GRO-0145-09-2543

ปี พ.ศ.2543

หลง รัก อำนาจ

มนุษย์นั้นมีแรงปรารถนาที่ขับเคลื่อนอยู่ในใจหลายต่อหลายอย่าง ก่อให้เกิดพฤติกรรมการแสดงออกที่หลากหลายรูปแบบ คงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าสาเหตุแห่งพลังปรารถนานั้น ย่อมมีที่มาจากกรยึดมั่นในความคิดและความรู้สึกใดๆก็ตามจากสิ่งเร้าภายนอก อันตกผลึกมาจากประสบการณ์ของแต่ละคน จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่คนเราต้องการจะ “ทำ” หรือ “เป็น” อะไรสักอย่าง

เพื่อตอบสนองความต้องการภายในใจ

“ความต้องการหรือความปรารถนาภายในใจที่ถูกแรงดันภายนอกสอนสั่งและครอบงำ”

มนุษย์จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ต้องต่อสู้กับตัวเอง...ในกรณีที่เกิดหวัง, ไม่สมปรารถนา

ซึ่งดูจะเป็นประเด็นแรกที่เราจะพิสูจน์คุณค่าแห่งตัวตนที่สมบูรณ์ได้ในระดับหนึ่ง

และจากนั้น เมื่อสมปรารถนาในสิ่งใดแล้ว ก็จะต้องต่อสู้กับตัวเองอีก เพื่อไม่ให้ยึดมั่นถือมั่นเอาไว้

“ต้องเรียนรู้เพื่อเอาชนะความทุกข์ ในขณะที่เดียวกัน ก็ต้องไม่ยึดติดหลงใหลกับความทุกข์”

สิ่งนี้น่าจะบอกได้ถึง “การสร้างสมดุลให้กับชีวิต” สร้างสมดุลระหว่างทุกข์กับสุข โดยการไม่ยึดมั่นในสิ่งใด เพียงแต่เฝ้ามองอย่างเฉยๆ ด้วยความเข้าใจ และปล่อยให้เป็นอย่างที่เป็น

ทุกข์, สุข จึงอยู่ในใจของแต่ละคน ก่อให้เกิดแรงปรารถนาที่ขับเคลื่อนความรู้สึกให้แสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมอะไรสักอย่าง

พฤติกรรมที่เฝ้ามองด้วยความเข้าใจ หรือพฤติกรรมที่ต้องขึ้นเวทีเพื่อต่อสู้ให้ได้มาในสิ่งที่ปรารถนา

ซึ่งน่าจะมีอยู่สิ่งหนึ่ง ที่สามารถกำหนดได้ว่าคนเราควรอยู่ในจุดไหนระหว่าง “ขึ้นเวที” และ “เฝ้ามอง”

สิ่งนั้นคือ “กรรม” หรือ “ผลของการกระทำ” กรรมจะเป็นตัวกำหนดให้คนเราควรจะสำนึกถึงการสร้างจุดสมดุลให้กับชีวิตได้อย่างไรและเมื่อไร

ผลของการกระทำจะเปรียบเสมือน “ยา” ที่ “แรง” หรือ “ระงับ” ปฏิกริยา

ที่ก่อให้เกิดแรงปรารถนาขึ้นภายในใจ “แรง” เพื่อขึ้นเวที ต่อสู้ให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ

“ระงับ” เพื่อลงมาสู่เก้าอี้ของผู้เฝ้ามองอย่างเข้าใจ

Rama IX Art Museum Foundation

พวกผมทั้งสามคน...เราเจ็บป่วยทางจิตวิญญาณ

อันมีผลมาจากแรงปรารถนาที่ขับเคลื่อนอยู่ใน...แรงกล้า...รุ่มร้อน

การใช้ผลงานจิตรกรรม (ผมถือว่ามันคือ...ผลของการกระทำ) เป็น “ตัวเร่ง” ปฏิกริยาภายใน

ดูจะเป็นทางออกทางเดียวที่จะ “ระงับ” ซึ่งปฏิกริยานี้ได้...เพราะสิ่งที่เราพบเห็น (ภายนอก) ได้กระตุ้นให้เกิดแรงปรารถนา (ภายใน)

อันมีผลต่อการเร่งเร้าจินตนาการ ให้กระเจิดกระเจิงดังโหมลงสู่ผืนผ้าใบ (เวที)

สิ่งเร้าภายนอกที่อุดมไปด้วยอำนาจที่ครอบงำ, สอนสั่ง, กดทับเราอยู่ตลอดเวลา..

อำนาจแห่งสังคม, เศรษฐกิจ, การเมือง, วัฒนธรรม, ศาสนา ฯลฯ..

เหล่านี้ก่อให้เกิดด้านมืด และด้านสว่างขึ้นภายในใจ

ทั้งความหลงใหลใฝ่ฝัน, ความรัก, ความคิดถึง, ความศรัทธาไปจนถึง ความกลัว, ความเกลียด, โกรธ, โลก, อิจฉาและเก็บกด...

พลังที่เกิดการต่อสู้และขัดแย้งกันระหว่างเรื่องภายนอกและความรู้สึกภายใน

ก่อให้เกิดการดิ้นรนต่อสู้กับตัวเองเพื่อสร้างจุดสมดุลให้พอดี เพื่อที่จะเฝ้ามองอย่างเข้าใจ มิใช่ตายคาเวทีที่ต่อสู้

พวกผมเพียงแต่หวัง (จะใช้คำว่า ปรารถนาก็ได้) ว่าผลงานจิตรกรรมน่าจะเป็น “ยา” ที่ “แรง” ปฏิกริยาของตนเองและผู้ดู

ให้ตระหนักว่า คนเราทุกคน (รวมทั้งพวกผม) ควรจะ “ระงับ” ปฏิกริยาที่วุ่นวายเร็วที่สุด เพื่อที่เราจะมองโลกได้อย่างเข้าใจ

โดยไม่สูญเสียจิตวิญญาณไปในสมรภูมิแห่งอำนาจของความปรารถนา

วุฒิมกร, ทวีศักดิ์, อนันต์

Lured-Love-Power

Several of human inner-driven desires inspire various kinds of human behavior. It is inadmissible that the source of power of such desires emerges from human thoughts and feelings which are affected by the aroused surroundings experienced in each individual.

Human, therefore, want to “do” or “be” something to react to their own internal-driven desires.

Provided that human’s wants and desires are influenced and somewhat overridden by the external pressures, it is, then, inevitable that human must struggle against themselves to serve their desires, especially when they suffer from failure and disappointment, the very first step to prove human’s value. Even when desires are satisfied, human also needs to struggle against themselves in order to be able to leave it too.

“Human needs to learn how to overcome the sufferings as well as not to attach with the lures and be able to leave it.”

The said statement guides to “an equilibrium of life”, the equivalence between a certain level of suffering on a vulnerable life stage and happiness of being enlightened in a formless world. The equilibrium of life enlightens humanity through the ability to watch the world with real understanding and to let things happen without being attached to any particular form.

Suffering and happiness in each individual create pattern of behaviors either based on watching with understanding or struggling to attain desires on a life stage, the so called “staging”.

A proper mean to determine the equilibrium between watching and staging is of the consequence of action known as “Karma”. Karma determines when and how should human’s equilibrium of life be realized.

Rama IX Art Museum Foundation

The consequence of actions are as “medicine” that could either “stimulate” or “stop” the process of inner-driven desires.

“Stimulate” to struggle on the stage for the desires.

“Stop” to be enlightened and watch with understanding.

Three of us have experienced the spiritual injury from the heat of internal-driven desires.

The use of works, which we perceive as the consequence of actions, as an internal stimulator deemed to be the only one best solution that can stop this vicious process. The external pressure, of, the surroundings, stimulates our inner-driven desires which actively influence our imaginations poured over the canvas (The stage).

Such pressure which however directed and overridden us, for example the fluence of society, economics, politics, cultures, religion, etc., affected human on both dark and bright sides via the source of lure, dream, love, thoughts, faith, and up until fear, hate, anger, greedy, jealousy, and depression.

The power of struggling in and inconsistency between human’s external and internal conditon persuade human to struggle against themselves to reach the equilibrium of life sufficient to be enlightened with understanding, not to be killed on the life stage.

We expect (desire) that these works would more or less be as the “medicine” that could stimulate both of our and your inner-driven desires process to be able to realize that human being (including us all) need to realize them as soon as possible in order that we could watch and understand the world without losing our spiritual balance in the battle field of desires.

Wutikorn...Thaweesak...Anan

ประวัติ นายวุฒิกร คงคา : ชื่อเล่น เต๋อ

วุฒิกรเกิดเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2512 ที่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในครอบครัวเล็กที่อบอุ่นทั้งพ่อและแม่ต่างเห็นว่าควรส่งลูกเรียนในโรงเรียนชั้นนำประจำจังหวัด และจากการที่จับฉลากเข้าโรงเรียนนี้ไม่ได้ จึงทำให้วุฒิกรได้มาเรียนชั้นอนุบาลและประถม ที่โรงเรียนมารีย์วิทยา ด้วยเหตุผลที่ว่าโรงเรียนนี้มีแม่ชีที่จะสอนให้วุฒิกรเหาะได้ จากนั้นก็ต่อชั้นมัธยมที่โรงเรียนอัสสัมชัญ นครราชสีมา จนถึงชั้นมัธยม 3 ทั้งพ่อ แม่ และวุฒิกรได้ปรึกษาและลงความเห็นเป็นเสียงเดียวกันอีกครั้งว่า ควรจะเรียนต่อ ในสถาบันที่มุ่งสอนทางด้านศิลปะ วุฒิกรจึงศึกษาต่อในชั้นปวช. ที่เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แผนกศิลปกรรม เหตุเพราะพ่อและแม่ได้เฝ้าสังเกตพฤติกรรมหลายอย่าง ที่ถ้าได้รับการสนับสนุนอย่างถูกวิธี แล้วอาจจะนำความสำเร็จมาสู่ลูกได้

พฤติกรรมที่ว่านี้ เช่น การเป็นเด็กที่มักจะพูดคนเดียว แสดงให้เห็นถึงการเป็นคนมีจินตนาการ รวมไปถึงการคิดฟุ้งซ่านต่อเรื่องราวรอบๆตัว หรือการเป็นเด็กที่ชอบเขียนดิน คือชอบเอาไม้หรือตะปูตัวใดๆขีดเขียนไปบนพื้นดินเสมอ ซึ่งจุดนี้เองได้แสดงออกถึง ความเป็นคนก้นดึกในการใช้มือเป็นสื่อ จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่วุฒิกรจะมุ่งหน้าเข้าสู่กรุงเทพ หลังจากจบปวช. เพื่อเข้าศึกษาต่อในชั้นอุดมศึกษาที่คณะจิตรกรรมฯ ม.ศิลปากรจนจบปริญญาตรี จากนั้นได้เข้าสู่วงการโฆษณา ในฝ่ายart สักพักใหญ่เพื่อจุดหมายบางอย่าง แต่จุดหมายบางอย่างที่ว่ามันกลับกลายเป็นการค้นพบว่าตัวเองไม่เหมาะกับงานโฆษณาเลยจึงหยุดการทำงานเพื่อหันมาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ที่เพิ่ม ศิลปกรรมระหว่างนี้เองวุฒิกรมีโอกาสดำเนินการสอนหนังสือ เป็นอาจารย์พิเศษอยู่ที่ ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รัตนโกสินทร์จะจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง และเมื่อจบปริญญาโทจึงเข้ารับการบรรจุเป็นอาจารย์ประจำ ในเวลาต่อมา และนี่เองคือคำตอบสำคัญที่ว่า ทำไมตนเองไม่เหมาะกับงานโฆษณา เพราะวุฒิกรชอบที่จะวาดรูปและมักชอบที่จะคุย แต่เรื่องของศิลปะ อยู่ตลอดเวลา

วุฒิกร คงคา

2508 / 993

แฟลตดินแดง 4 ด ดินแดง

กรุงเทพฯ โทร 02-2476416

เพจ 1500 647005

Biography of Mr.Wuttikorn Khongka : Nickname Der

Wuttikorn was born at November 30, 1969 in Amphor Muang, Nakor-Rajchasma in a small, but warm, family His parents decided that they should send him in a provincial top leading school. Unfortunately, having failed from the school's quota, He turned to Mareevit school with the only one best reason that there was a nun who could teach him fly. After that, he continued his secondary school at Assumption school, Nakorn-Rajchasma until grade 9. Since then, he and his parents agreed unanimously that he should study in the Art Institutions. He, therefore, entered in Technological school at Khor-raj, with the department of Arts because his parents had long been kept watching him and understood that with a good support, he would have grown apparently in this field

Rama IX Art Museum Foundation

All his behaviors, for example, talking alone with himself, showing his exceptional idea against his surroundings, and drawing on the ground, showed the spirit of imaginative drawing skill It is, thus, not surprise why he moved in Bangkok to continue his bachelor degree at The Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Art, Silpakorn University, Bangkok. After graduated, he joined in the artistic advertising to search for his own destiny Nevertheless, he latter found that he was not belonged to what he was doing In this respect, he quitted the job and turned himself to a Master degree at Silpakorn University During his study, he got a chance to perform as a temporary teacher in the department of The Department of Fine Art, Faculty of Architecture, King Mongkut Institute of Technology Ladkrabang That sense inspired to engage in teaching after he received his Master degree All these were the key explanations why he resigned from advertising field since he love drawing and talking about Arts all the time

Wuttikorn Khongka

Address 2508 / 993

Flat Dindang 4 Dindang rd

Bangkok Tel 02-2476416

Page 1500 647005

Bar B Q

170x200 cm

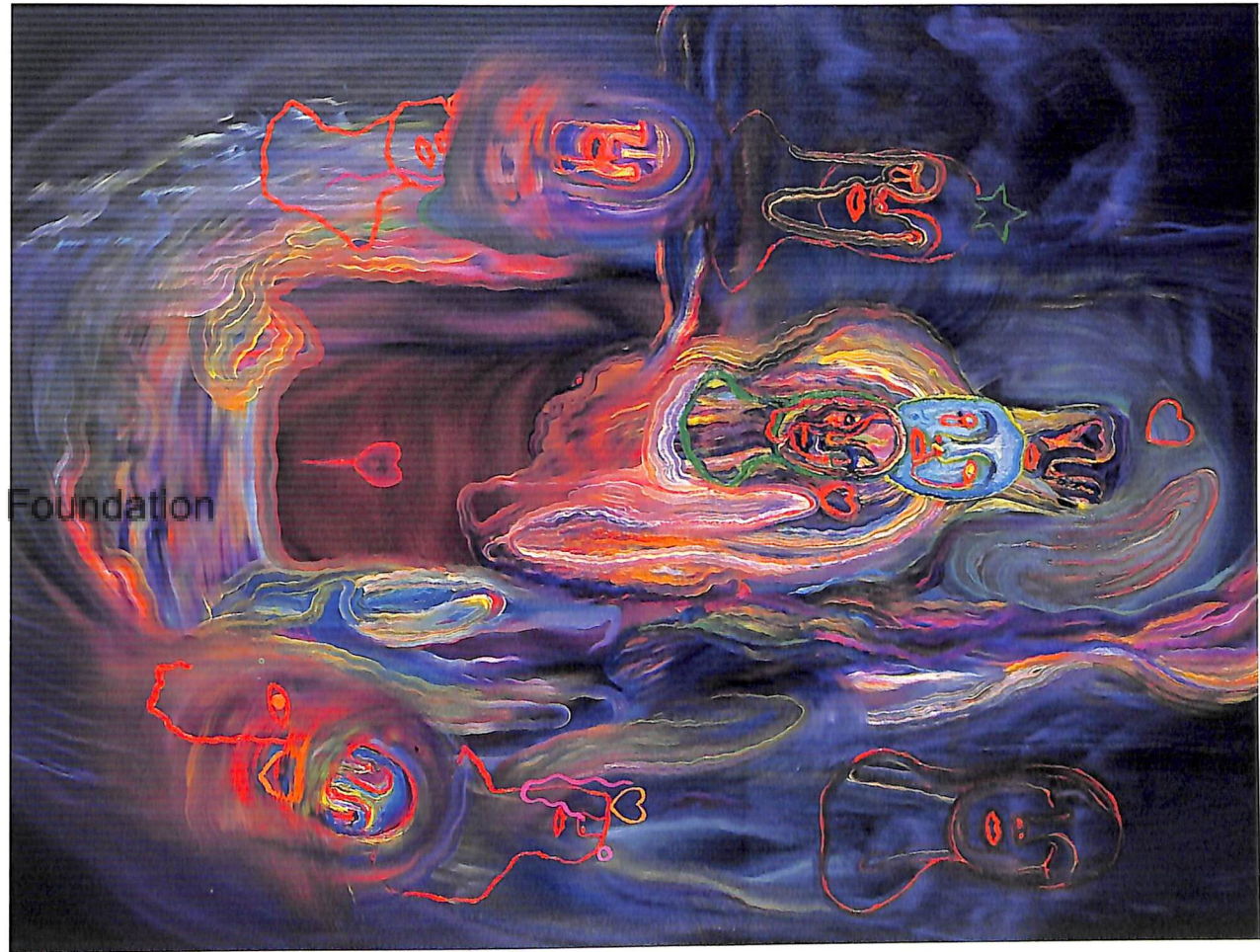
Oil on Canvas

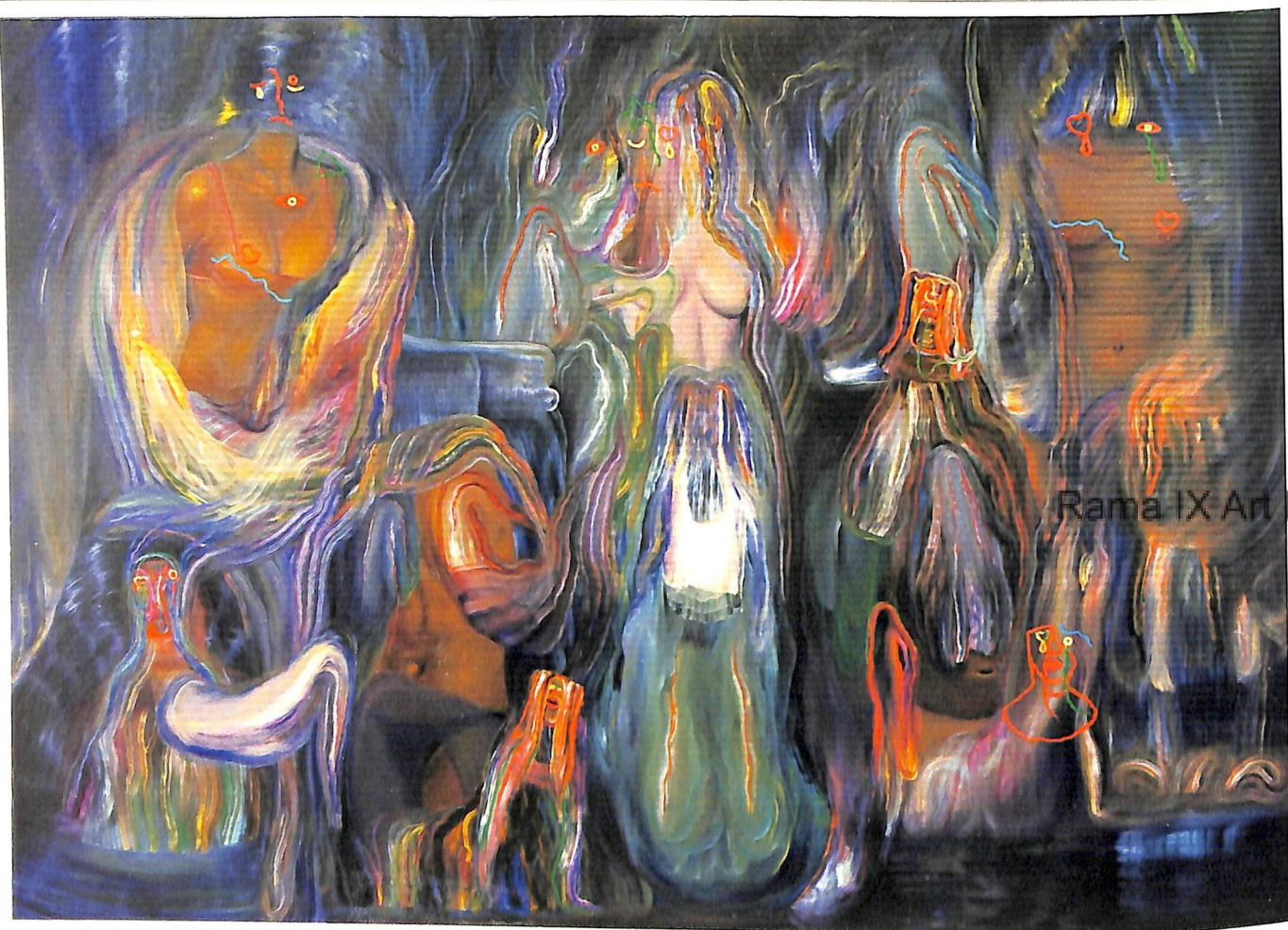
Ramon Casas Art Museum Foundation

The Revolution
100x200 cm
Oil on Canvas

The Lover
90x120 cm.
Oil on Canvas

The Sunset
180x260 cm
Oil on Canvas

Rama IX Art Museum Foundation

ผมใช้ ตา, หู, จมูก, ลิ้น และกาย สัมผัสเข้ากับอะไรต่อมิอะไร
ในแต่ละวันไม่ใช่น้อยๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้หลายต่อหลายครั้ง.....
มันสะท้อนไปถึงความรู้สึกข้างในใจ
แน่แหละหลายๆเรื่องผมคิดว่าผมได้ลิ้มมันไปแล้ว และบางครั้ง บางเรื่อง
ก็อาจซาชิน จนไม่รู้สึกราวอยากจะทำ แต่ทั้งนี้ไอ้ที่ติดตาตรึงใจ จนไม่อาจลืม
เลือน ก็ย่อมยังปรากฏชัดเจนอยู่

ผมได้แต่รอ...รอเวลา เพื่อสิ่งที่อยู่ภายในใจเหล่านี้
มันจะปรากฏตัวตนออกมา และเมื่อเวลานั้นมาถึง.....
ผมก็จะถอด...ถอดมันออกทีละชิ้น ตั้งแต่เปลือกแรกต่อสิ่งทีเห็นลอกออกไป
จนถึงแก่นสุดท้าย แห่งดวงจิตอันแน่วแน่ต่อสภาวะกาลแห่งปัจจุบัน.....
ของตัวตนอย่างถึงที่สุด

วุฒิกกร คงคา

*" I feel from my eyes, ears, nose, tongue, and body of
the surrounding's several times a day. All these feelings
affected me deeply inside that some of them were
forgotten or even too accustomed to be installed. Some,
however, impressed and appear distinctly forever.*

*All I have to do is to wait.....wait for the time to
see each and every of them reappear outright to me.
On such day, I am going to strip.....strip it part by
part outside-in from the cover that is obviously
seen until the ultimate core of the current spirit."*

Wuttikorn Khongka

ประวัติ นาย ทวีศักดิ์ ศรีทองดี : ชื่อเล่น ต๋อย, โลเล

เริ่มเรื่อง...พ่อเป็นคนจังหวัดอุดรธานี แม่เป็นคนจังหวัดนครศรีธรรมราช พ่อรับราชการเป็นตำรวจตระเวนชายแดน ติดตามอารักขาสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นคนใจดี รักลูกคนไหนที่รักใคร่ก็รักใคร่กัน ต่อมาเป็นลูกคนที่ 2 ในจำนวนพี่น้อง 3 คน แม่คลอดผมที่จังหวัดอุดรธานี บ้านปู่ ย่า เริ่มเรียนชั้นอนุบาล จนถึงชั้นประถม 4 ที่โรงเรียนมัธยมสารคามวิทยา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ่อสอนนายร้อยได้ต้องย้ายราชการไปภาคอีสาน เลยขายบ้านที่หัวหินย้ายครอบครัวตามไปด้วย เรียนประถม 5 ที่โรงเรียนดอนบอสโกวิทยา จ. อุดรธานี อาศัยอยู่บ้านปู่ ย่า แม่ทำขนมโดนัทขายเลี้ยงลูก ตั้งชื่อลูกตามชื่อน้องคนเล็กว่า ตึกโดนัท) ประถม 6 ย้ายตามพ่อไปอยู่ อ. เชียงคาน จ.เลย มัธยมปีที่ 1 โรงเรียนเชียงคาน เป็นโรงเรียนประจำอำเภออยู่ติดริมแม่น้ำโขง

แต่คิดว่าไม่อยากให้ต๋อยย้ายโรงเรียนบ่อยๆ จึงส่งกลับไปอยู่กับปู่ ย่า ที่อุดรธานี เรียนมัธยมปีที่ 2-3 ที่โรงเรียนดอนบอสโกวิทยาจนจบ แม่เห็นว่าเด็กชอบขีดเขียน ชอบวาดรูป ชอบดนตรี แม่จึงพาเข้ากรุงเทพฯ สอบเข้าเรียนที่โรงเรียน ไทยวิจิตรศิลป์ แม่ฝากให้อาศัยอยู่กับน้าช่วงหนึ่ง หลังจากนั้นก็ออกมาเช่าห้องอยู่กับเพื่อน ใกล้วัดโรงเรียนจนเรียนจบ ปวช. สอบเข้าได้ที่คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร การเรียนศิลปะ ในระหว่างศึกษาพักอาศัยอยู่ในมหาวิทยาลัยไม่ต้องเช่าห้องพัก เริ่มเรียนรู้ศิลปะและชีวิตวัยรุ่น ใช้เวลาเรียน 5 ปี

หลังจากเรียนจบปริญญาตรีตอนต้นตัวไปทำงานเกี่ยวกับการทำมัลติมีเดียอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อหาเงินเป็นค่าเช่าห้องพัก และตัดสินใจหันกลับมาเรียนต่อปริญญาโทสาขาวิชาจิตรกรรม ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร เรียนจนจบ เป็นการตัดสินใจที่เหมาะสมกับเวลาทำให้พบสิ่งที่ชอบมากที่สุดในโลก นั่นคือ ศิลปะ

ปัจจุบันต๋อย ทำงานศิลปะ มีผลงาน 3 คน คือ หลานบุญ หลานกวาว และ หลานคิม

ทวีศักดิ์ ศรีทองดี
ที่อยู่ เลขที่ 64/21 Studio 506 ถ.บรมราชชนนี บางบำรุ บางพลัด กรุงเทพฯ 10700
โทร 01-668-7414
บ้านเลขที่ 10/42 หมู่บ้านรวมสุข อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110
โทร 032-515-188
e-mail mrlolay@hotmail.com

Biography of Mr.Thaweesak Srithongdee : Nickname Toy, Lolay

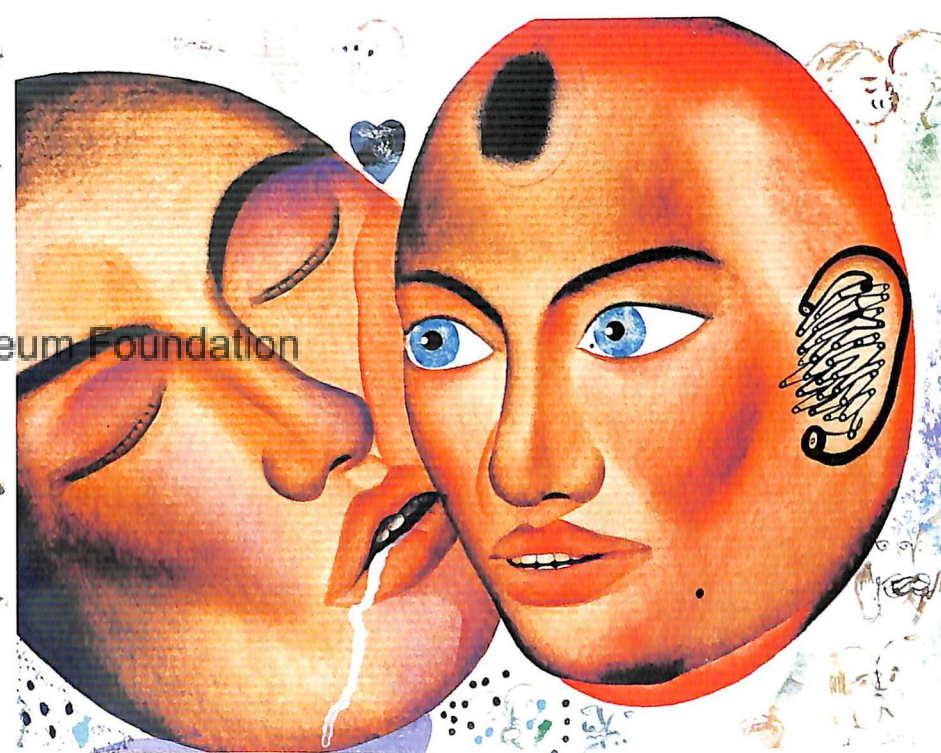
My father was born in Udonthane while my mother was born in Nakornsitammarach. Nevertheless, since my father was the border police guarding The Mother of His Majesty the King at the south of Thailand, they two met each other. I am the second among the three of the children. My mother gave me a birth in Udonthane at my grandparents' home. I, however, started studying until grade 4 at Mattayom-Satukarn school, Hua-Hin, Prachuapkeeree. When my father had an official moved to the North-East. We, then, sold the house at Hua-Hin and moved there together. At grade 5, I studied in Donbosgo School, Udonthane and stayed in grandparents' home where my mother earned a living from baking donuts. At grade 6, my father removed to Amphor Chian-Kan at Loei. I, therefore, continued grade 7 right there in Chian-Kan school, the Amphor's main school sited by Khong River.

Notwithstanding the foregoing, my mother did not want me to roam any longer. She finally sent me to live with grandparent to continued grade 8 and 9 in Donbosgo School. Since my mother knew that I love drawing and listening to the music, she did not waste the time brought me to the Thaiwitsitp Art Institution. She asked my aunt to let me stay for a period. After a short while, I rent a room nearby the school with a friend of mine until I graduated the Vocational Diploma. After that, I passed an entrance examination entered in to The Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Art, Silpakorn University, Bangkok.

During that time, I stayed in the University's dormitory with free of rental charges. My arts as well as my teenager life started there in a whole 5 years. After graduated the Bachelor Degree, I turned myself in a musical video related field to earn a living. Not very long, I quited the job and went on a Master Degree at The Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Art, Silpakorn University, Bangkok. the very proper time that brought me found my perfect world, the world of Arts.

Presently, I engaged in the artworks. I have all together 3 nephews namely, Blue, Kwaw, and Kim.

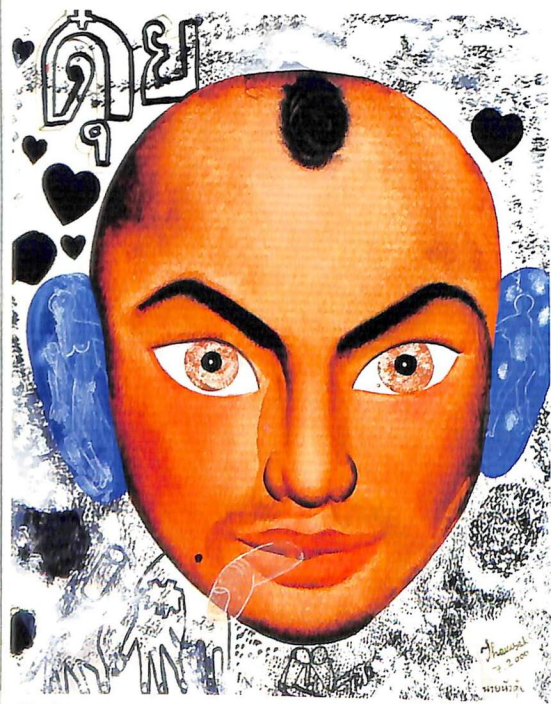
Mr Thaweesak Srithongdee
Address 64/21 studio 506 Baromrachachonnane rd. Bangbunru Bangplad Bangkok 10700
Tel 01-668-7414
10/42 Ruamsook Village Hua-Hin Prachuapkeeree
Tel 032-515188
e-mail mrlolay@hotmail.com

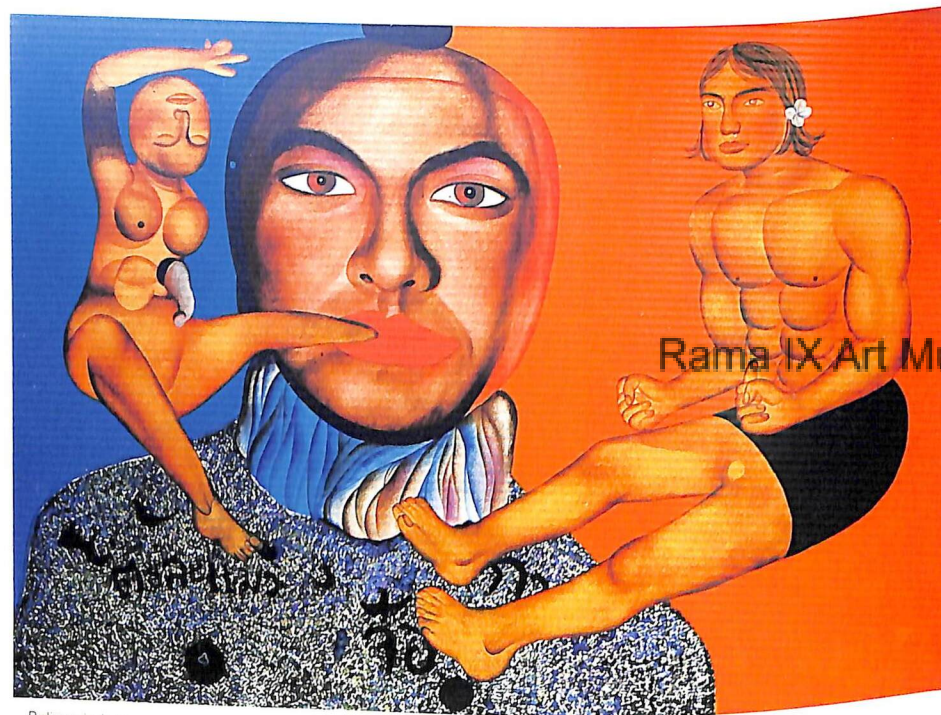
Water from her Mouth
40x50 cm Acrylic on Canvas

She
40x50 cm Acrylic on Canvas

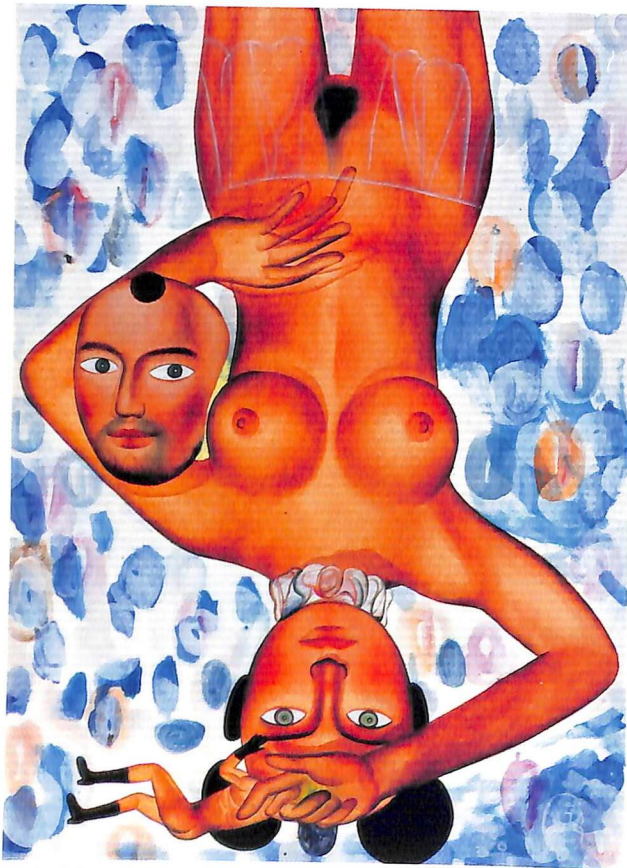
Mr. Dui
40x50 cm Acrylic on Canvas

Believe in love
150x200 cm Acrylic on Canvas

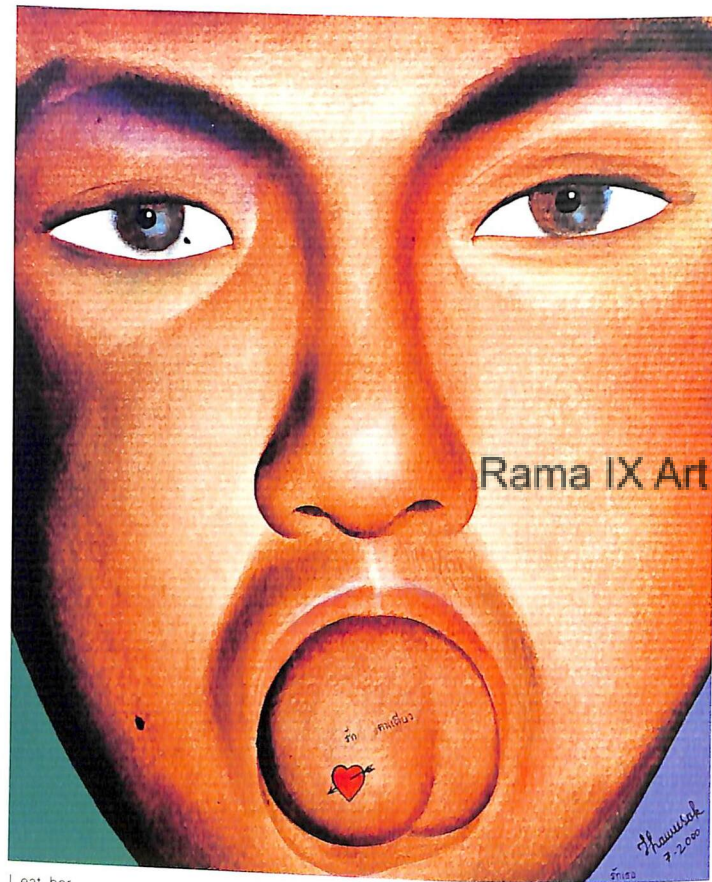

Miss Banana
61x120 cm Acrylic on Canvas

Micky Girl

40x50 cm Acrylic on Canvas

I eat her

60x70 cm Acrylic on Canvas

Rama IX Art Museum Foundation

ผมรู้สึกและสนใจเรื่องพฤติกรรมของคน โดยเฉพาะกับคนที่ผมรู้จัก และคลุกคลี โดยนำเอาประสบการณ์ที่ได้รับเรื่องราวจากพวกเขาเหล่านั้น ผสมผสานกับ ความคิดและจินตนาการของผม

เรื่องต่างๆ ความรู้สึกต่างๆ ที่เกิดขึ้นมา ล้วนมีผลจากการที่ผมได้ไป เกี่ยวข้อง มันส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิด บางเรื่องมันก็ตลก และเศร้าไปพร้อมๆ กัน บางเรื่องก็ทำให้ผมถึงกับหมกมุ่น ครุ่นคิดคำนึงถึงมัน จนนอนไม่หลับเพราะ เก็บมันมาคิดอยู่เต็มสมอง

ผมได้เก็บเอาความรู้สึกนั้น มาสร้างเป็นงานศิลปะของตัวเองโดยอิสระ และรู้สึกสนุกกับมัน ชอบเขตของการจินตนาการ และถ่ายทอดมาเป็นผลงาน เมื่อช่วงที่ไป อบรมเรื่องการถ่ายภาพที่กรุงเทพฯ ไม่สามารถถ่ายทอดมันออกมาได้ทั้งหมด อันเนื่องมาจากวัฒนธรรม, ชีวิตครอบครัว และความเป็นอยู่ ที่เป็นตัวตนของผม แบบตะวันออก แต่ผมก็พยายามอย่างที่สุดที่จะให้มันแสดงตัวออกมาในผลงาน ศิลปะของผมเอง

ทวีศักดิ์ ศรีทองดี

I am interested in human's habits especially of the one whom I deal with. I have combined those experiences with my thoughts and imagination, and to pressed them through my works.

All those stories and feelings expressed are basically reflected from my own involvement. It seems to be very much influential toward my way of thinking. Some make me laugh and at the same time be able to make me sad, while some even drive me crazy since all such reflections hang around my head a whole night long. All these reflections are lastly collected and freely construed as my own works which I always enjoy it.

Unfortunately, such imagination and reflection of my own works are often bounded and partially expressed by the limitation of traditional Thai culture, e.g., family life and Thai's way of beliefs, which conclusively form me as a pattern of Easterner.

Nevertheless, I will try my best to set free those reflection's boundary to make my works reflect itself as much as it could be.

Thaweesak Srithongdee